

CO JE NATO?

Navštivte náš web:
www.nato.int

#WEARENATO

Organizace Severoatlantické smlouvy je jedna z nejdůležitějších mezinárodních organizací ve světě. NATO je politická a vojenská aliance sdružující celkem 30 členských států Evropy a severní Ameriky.

Členské státy se scházejí ke konzultacím a spolupracují na úseku bezpečnosti a obrany. Po této stránce NATO zajišťuje ojedinělou vazbu mezi těmito dvěma kontinenty v rámci politické a bezpečnostní spolupráce.

OCHRANA OBYVATELSTVA

Většinou považujeme za úplně normální, že se můžeme volně pohybovat v bezpečném a ekonomicky stabilním prostředí. Bezpečnost ve všech sférách každodenního života je klíčovým aspektem naší duševní pohody.

UPEVNĚOVÁNÍ PARTNERSTVÍ

Navazování dialogu a spolupráce je nejdůležitějším přístupem k upevňování mírových vztahů a prohlubování mezinárodního porozumění.

NATO poskytuje členským a partnerským státům jedinečnou příležitost ke konzultacím o bezpečnostních problémech, a tím k budování vzájemné důvěry, která vede k předcházení konfliktům.

Díky praktické spolupráci a multilaterálním programům čelí členské státy novým bezpečnostním hrozbám společně.

BOJ S NOVÝMI HROZBAMI

Se změnami povahy nových bezpečnostních hrozeb se musí změnit koncepce ochrany a zachování míru. NATO orientuje své obranné kapacity na současné možnosti ohrožení. Přizpůsobuje své ozbrojené síly a mnohonárodní strategické postupy konfrontaci s terorismem, zhroutenými státy, zbraněmi hromadného ničení a ostatními hrozbami.

BUDOVÁNÍ MÍRU A STABILITY

Výhody stability mohou být využity současně mnoha stranami. Nejdůležitějším úkolem je stabilizovat regiony, kde napjatá situace představuje bezpečnostní hrozby. Z toho důvodu NATO přebírá aktivní roli při řízení krizových situací, za spolupráce s ostatními mezinárodními organizacemi.

JAKÉ MÁ NATO POSLÁNÍ ?

Posláním NATO je ochrana svých členských států prostřednictvím politických a vojenských prostředků. Podporuje rovněž konzultace a spolupráci s nečlenskými státy NATO v široké oblasti bezpečnostní problematiky týkající se zejména obranných reforem a zachování míru a stability.

Podnětnými diskuzemi a partnerstvími NATO přispívá k předcházení konfliktům nejen uvnitř, ale i za hranicemi spojeneckých států.

Spojenci prosazují demokratické hodnoty a usilují o mírová řešení sporů. Selže-li veškeré

diplomatické úsilí, sami disponují vojenskými kapacitami nezbytnými k operacím v rámci zvládnutí krizových situací a udržení míru, které provádějí případně ve spolupráci s ostatními státy a mezinárodními organizacemi.

NATO má rovněž svoji třetí dimenzi, kterou tvoří akce v oblasti civilního nouzového plánování, pomoci spojenců a partnerů při zdolávání následků katastrof, a podpory spolupráce na poli vědeckého výzkumu a ochrany životního prostředí.

JAK NATO PRACUJE ?

Každý členský stát má svoji stálou delegaci v politickém sídle NATO, v Bruselu. Delegace je řízena velvyslancem, který zastupuje svoji vládu při konzultačních a rozhodovacích procesech Aliance.

Severoatlantická rada je nejdůležitějším politickým rozhodujícím orgánem. Schází se na různých úrovních a je řízena generálním tajemníkem NATO, který pomáhá členským státům při dosahování shody v důležitých otázkách.

Veškerá rozhodnutí na úrovni každého výboru NATO jsou činěna na základě konsenzu. "Rozhodnutí NATO" je proto vždy vyjádřením kolektivní vůle všech členských států.

NATO disponuje jen velmi malým vlastním kontingentem stálých ozbrojených sil. V případě, že Severoatlantická rada rozhodne o určité operaci, členské státy do ní přispívají svými armádními složkami dobrovolně. Tyto národní ozbrojené síly se po skončení operací navrací do svých mateřských zemí.

Úkolem vojenské velitelské struktury Aliance je koordinace a vedení těchto operací. Tato struktura se skládá z různých štábů, velitelství a základů v jednotlivých členských státech.

Každodenní činnost NATO, civilní a vojenské struktury a programy bezpečnostních investic jsou financovány ze společných rozpočtů, do kterých všechny členské vlády přispívají podle schváleného schéma podílu na nákladech.

ČLENSKÉ A PARTNERSKÉ ZEMĚ

podpis Severoatlantické smlouvy ze dne 4. dubna 1949

ČLENSKÉ STÁTY (+ ROK VSTUPU DO ALIANCE)

Albánie - 2009	Maďarsko - 1999
Belgie - 1949	Německo - 1955
Bulharsko - 2004	Nizozemsko - 1949
Černá Hora - 2017	Norsko - 1949
Česká republika - 1999	Polsko - 1999
Dánsko - 1949	Portugalsko - 1949
Estonsko - 2004	Rumunsko - 2004
Francie - 1949	Řecko - 1952
Chorvatsko - 2009	Severní Makedonie - 2020
Island - 1949	Slovensko - 2004
Itálie - 1949	Slovinsko - 2004
Kanada - 1949	Spojené království - 1949
Litva - 2004	Spojené státy americké - 1949
Lotyšsko - 2004	Španělsko - 1982
Lucembursko - 1949	Turecko - 1952

PARTNEŘI PARTNERSTVÍ PRO MÍR (PPF)

Arménie	Moldavsko
Ázerbájdžán	Rakousko
Bělorusko	Rusko
Bosna a Hercegovina	Srbsko
Finsko	Švédsko
Gruzie	Švýcarsko
Irsko	Tádžikistán
Kazachstán	Turkmenistán
Malta	Ukrajina
Kyrgyzstán	Uzbekistán

PARTNERSKÉ STÁTY STŘEDOMOŘSKÉHO DIALOGU

Alžírsko	Maroko
Egypt	Mauretánie
Izrael	Tunisko
Jordánsko	

ZEMĚ ISTANBULSKÉ KOOPERAČNÍ INICIATIVY

Bahrajn
Katar
Kuvajt
Spojené arabské emiráty

GLOBALNÍ PARTNEŘI

Afghánistán
Austrálie
Irák
Japonsko
Kolumbie
Korejská republika
Mongolsko
Nový Zéland
Pákistán